

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

1. kos.

V LJUBLJANI, dne 3. januarja 1931.

Letnik II.

VSEBINA:

1. Zakon o zemljiških knjigah. 2. Pravilnik o ustanovitvi, sestavi in upravljanju gradbenih fondov javnih bolnic v področju Dravske banovine.

Zakoni in kraljevske uredbe.

1.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
Pravde ter po zaslišanju predsednika Našega ministr-
skega sveta

Zakon

o zemljiških knjigah.*

PRVO POGlavJE.

O zemljiških knjigah vobče.

§ 1.

Zemljiška knjiga je sestavljena iz glavne knjige in iz zbirke listin.

§ 2.

- (1) Glavno knjigo sestavljajo zemljiškoknjižni vložki.
(2) Zemljiškoknjižni vložki služijo za vpisovanje:
1. zemljiškoknjižnih teles in izprememb na njih;
2. stvarnih pravic, ki se nanašajo na zemljiškoknjiž-
na telesa, in izprememb teh pravic.

§ 3.

(1) Z vsakim zemljiškoknjižnim telesom je postopati kakor s celoto.

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 1. julija 1930, št. 146/LIII/307.

(3) Njegov obseg se sme izpremeniti edino z zemljiškoknjižnim odpisom ali pripisom posameznih zemljišč ali njih delov.

(3) Ako so se odpisala vsa zemljišča, vpisana v zemljiškoknjižnem vložku (§ 11.), ali ako so nehala biti predmet zemljiške knjige, se vložek izbríše.

§ 4.

(1) Knjižne pravice je moči pridobiti, prenesti, ome-
jiti in razveljaviti edino z vpisom v glavno knjigo (§ 9.).

(2) Kadar in kolikor bodo zemljiške knjige že osno-
vane, bo veljal predpis prvega odstavka, ako ni določeno
s kakim zakonom kaj posebnega, tudi v pokrajinah, kjer
so se pridobivale, prenašale, omejevale in razveljavljale
take pravice po dosedanjih predpisih brez vpisa, in sicer
zlasti tudi glede onih knjižnih pravic, ki bi bile ob času,
ko se osnujejo zemljiške knjige, po dosedanjih predpisih
že pridobljene.

§ 5.

V glavno knjigo se vpiše bistvena vsebina knjižnih
pravic. Ako se ne dá ta vsebina ob kratkem izraziti, je
dopustno, se sklicevati v glavni knjigi na točno označena
mesta v listinah, ki služijo za podstavo vpisu, in sicer
s tem učinkom, kakor bi bila vpisana ta mesta v glavni
knjigi sami.

§ 6.

(1) Od vsake listine, na katere podstavi se izvrši
zemljiškoknjižni vpis, se pridrži pri zemljiški knjigi
overjen prepis.

(2) Z vlaganjem teh prepisov nastaja zbirka listin.

§ 7.

(1) Zemljiška knjiga je javna.

(2) Vsakdo jo sme vpričo zemljiškoknjižnega urad-
nika vpogledati in iz nje jemati prepise ali izpiske, ki
jih daje voditelj zemljiške knjige ob svoji odgovornosti.

DRUGO POGlavJE.

O knjižnih vpisih.

Prvi odsek.

O vpisih vobče.

1. Vrste vpisov.

§ 8.

Knjižni vpisi so ali:

1. vknjižbe (brezpogojne pridobitve pravic ali brezpogojni izbrisi — intabulacije ali ekstabulacije), s katerimi se doseže pridobitev, prenos, omejitev ali prestanek knjižnih pravic brez posebne opravičbe;

2. predznambe (pogojne pridobitve pravic ali pogojni izbrisi — prenotacije), s katerimi se doseže pridobitev, prenos, omejitev ali prestanek knjižnih pravic edino s pogojem, da se naknadno opravičijo, ali

3. zaznambe (adnotacije).

2. Predmet vknjižbe ali predznanbe.

§ 9.

V zemljiško knjigo se smejo vpisovati samo stvarne pravice in stvarna bremena, potem rešilnokupna (odkupna) in predkupna kakor tudi rabokupna pravica (najem in zakup).

Posebne določbe:

a) glede lastništva;

§ 10.

Solastništvo glede zemljišč, ki spadajo h kakšnemu zemljiškoknjižnemu telesu, se sme vpisati, kolikor ne dopuščajo posebni zakonski predpisi izjem, edino po deležih, določenih z ozirom na celoto, n. pr. na polovico, tretjino.

§ 11.

Vpisi, s katerimi naj se pridobi lastništvo posameznih sestavnih delov zemljiškoknjižnega telesa, se smejo izvršiti edino po določbah zakona o zemljiškoknjižnih delitvah, odpisih in pripisih.

b) glede služnosti in realnih bremen;

§ 12.

(¹) Ob služnostih in realnih bremenih se mora navesti vsebina in obseg pravice, ki jo je vpisati, kolikor mogoče določno; vendar pa ni treba navajati denarne vrednosti.

(²) Ako naj se omeje služnosti na določene prostorne meje, se morajo te meje točno označiti.

c) glede zastavne pravice;

§ 13.

(¹) Zastavno pravico je moči vpisati ali na celo zemljiškoknjižno telo ali pa, ako je vpisano lastništvo

glede istega zemljiškoknjižnega telesa za več oseb, na delež vsakega solastnika, nikakor pa ne na posamezne sestavne dele zemljiškoknjižnega telesa ali na del onega deleža, za katerega je vpisan v zemljiški knjigi eden izmed solastnikov.

(²) Prenos hipotekarne terjatve in pridobitev podzastavne pravice se dopušča glede vse terjatve kakor tudi glede njenega dela, določenega po razmerju ali po številkah.

§ 14.

(¹) Zastavna pravice se sme vpisati samo glede denarne vsote, določene s številkami. Ob terjatvi, od katere je treba plačati obresti, se vpiše tudi višina obresti.

(²) Če naj se z zastavno pravico zavarujejo terjatve, ki bi utegnile nastati iz dovoljenega kredita, iz prevzete posloводства ali iz jamčenja ali povračila škode, je treba navesti v listini, na katere podstavi naj se izvrši vpis, najvišji znesek, ki ga sme doseči kredit ali odgovornost.

(³) Ako ta znesek v listini ni naveden, mora biti označen v prošnji.

(⁴) Ako se v poslednjem primeru oni, zoper katerega se je vpis izposloval, pritoži zato, ker je znesek, ki naj se vpiše, prevelik, sme zahtevati v roku, ki mu pristoji za rekurz, da se znesek zmanjšaj; o tem odloči sodišče, ki je dovolilo vpis, ko zasliši stranke, ter določi znesek po pravični presoji.

§ 15.

(¹) Zastavna pravica se sme vpisati za isto terjatev nerazdelno na dve ali več zemljiškoknjižnih teles ali hipotekarnih terjatev (skupna hipoteka).

(²) V takem primeru je upnik upravičen zahtevati, da se plačaj vsa terjatev iz vsakega posameznega zastavljenega predmeta.

§ 16.

Zastavna pravica, pridobljena za terjatev, velja tudi za pravdne in izvršilne stroške, ako ni določeno kaj posebnega.

§ 17.

Triletne zaostale obresti, ki gredo upniku po pogodbi ali po zakonu, imajo prvenstvo kakor glavnica.

§ 18.

Triletni zaostali zahtevki letnih rent, preživnin in druga periodična plačila imajo isto prvenstvo, ki gre pravici sami, iz katere izvirajo ti zahtevki.

č) glede rabokupnih pravic [najema in zakupa].

§ 19.

Ob vknjižbi ali predznanbi rabokupnih pravic ni treba navajati vsote za zavarovanje povračila škode, ki bi mogla nastati po predpisih državlanskega zakonika.

3. Predmet zaznambe.

§ 20.

Zemljiškoknjižne zaznambe je moči izvršiti zto:

a) da se poočitijo osebne razmere, zlasti omejitve glede upravljanja imovine. Pravna posledica te zaznambe je ta, da se ne more nihče, ki izposluje vpis v dotičnem zemljiškoknjižnem vložku, izgovarjati, da mu te razmere niso bile znane, n. pr. znaznamba maloletnosti, skrbstva, podaljšave očetovske ali varuštvene oblasti, proglasitve polnoletnosti, uvedbe konkurza, ali

b) da se ustanove izvestni pravni učinki, ki so združeni z zaznambami po predpisih tega zakona ali drugih zakonov, kakor n. pr. znaznamba vrstnega reda, odpisa zemljišč, skupne hipoteke, odpovedi hipotekarnih terjatev, tekoče pravde, prisilne uprave, prisilne dražbe.

4. Knjižni predhodnik.

§ 21.

Vpisi so dopustni, edino zoper onega, ki je vpisan ob času vlozene prošnje v zemljiški knjigi za lastnika zemljišča ali za imetnika pravice, glede katere naj se izvrši vpis, ali ki se vsaj obenem vknjiži ali predznami za takega.

§ 22.

Ako se prenese zemljišče ali knjižna pravica zaporedoma na več oseb, toda ne z vpisom v zemljiško knjigo (izvenknjižno), sme poslednji prevzemnik, če dokaže kateri so njegovi predhodniki, zahtevati, da je izvršiti knjižni prenos neposredno na njegovo osebo. Če se je poravnala hipotekarna terjatev, ki se je izvenknjižno prenesla na koga tretjega, sme dolžnik zahtevati, da se terjatev izbriše, ne da bi se predhodno vpisal izven knjižni prenos.

§ 23.

Ako se odsvoji nepremično dobro ali knjižna pravica, ki spada k zapuščini, se dovoli pridobitelju vpis njegove pravice neposredno za zapustnikom.

§ 24.

Z državljskim zakonom je določeno, koliko smejo izposlovati dedičevi upniki zavarovanje na zemljiščih ali terjatvah, pripadlih dediču.

§ 25.

Konkurzni zakon določa, koliko je moči pridobiti zemljiškoknjižne pravice tudi po uvedbi konkurza.

5. Listine.

§ 26.

(1) Vknjižbe in predznambe se smejo dovoliti edino na podstavi listin, sestavljenih v obliki, ki je predpisana za njih veljavnost.

(2) Te listine morajo obsegati veljavno pravni naslov, če gre za pridobitev ali izpremembo stvarne pravice.

§ 27.

(1) Listine, na katerih podstavi naj se izvrši knjižni vpis, ne smejo imeti takih vidnih nedostatkov, ki slabé njih verodostojnost; ako pa so sestavljene iz več listov ali pol, morajo biti tako sešite, da ni moči podtekniti nobenega lista in nobene pole.

(2) V listinah morajo biti označene osebe, ki se udeležujejo pravnega posla, in sicer tako, da jih ni moči zamenjati z drugimi osebami, kakor tudi kraj, dan, mesec in leto, kjer in kadar so se listine sestavile.

6. Učinek vpisa.

§ 28.

V § 70. in naslednjih paragrafi je določeno, koliko je moči izpodbijati pravice, ki jih pridobe tretje osebe, zaupajoče v javne knjige.

7. Vrstni red.

§ 29.

(1) Vrstni red vpisa se ravna po trenutku, ko je vloga prispela na zemljiškoknjižno sodišče.

(2) Vpisi, izvršeni zaradi vlog, ki so prispeli ob istem času, so med seboj v enakem vrstnem redu (§ 113.), kolikor ni določeno s drugim zakonom kaj drugega.

§ 30.

Če se vknjiži ali predznami odstop prvenstva, je moči s tem izpremeniti vrstni red pravic, vknjiženih na nepremičnini. Za to je treba privolitve upravičenca, ki se umakne, in upravičenca, ki stopi naprej; nadalje, če je pravica, ki se umakne, hipoteka, je treba tudi lastnikove privolitve, če pa je obremenjena s pravico druge osebe, tudi njenega prijalnika. To ne posega v obseg in vrstni red ostalih vknjiženih pravic.

§ 31.

Pravica, ki stopi naprej, pridobi brez prijavitve vrstno mesto one pravice, ki se umakne, ako stopi v zemljiški knjigi neposredno za njo ali ako ji odstopo prvenstvo tudi vsi upravičenci, katerih pravice so vpisane med njima.

§ 32.

(1) Ako se je izvršil odstop prvenstva med pravicami, ki ne stojé neposredno druga za drugo brez pristanka onih, katerih pravice so vpisane med njimi, pridobi pravica, ki stopi naprej, vrstni red pravic, če se umakne, v nje obsegu in kakovosti.

(2) Ako je pravica, ki se umakne, pogojna ali rokovna, je dopustno, preden nastopi pogoj ali določen termin, poravnati terjatev, ki stopi naprej, ob izvršbi samo v onem znesku, ki spada nanjo po njenem prvotnem vrstnem redu.

(3) Ako mora zdražitelj prevzeti pravico, ki se umakne, po njenem prejšnjem vrstnem redu brez zaračuna na kupnino (največji ponudek), se vzame ob razdelitvi kupnine pravica, ki stopi naprej, v poštev po svojem prvotnem mestu.

§ 33.

Pravica, ki stopi naprej, prihaja tudi na svojem prvotnem mestu pred pravico, ki se umakne, ako ni dogovorjeno kaj drugega.

§ 34.

Ako stopi več pravic zaradi odstopa prvenstva, ki je vknjižen ob istem času, na mesto druge pravice, gre, če ni dogovorjeno kaj drugega, prvenstvo na tem mestu oni pravici, ki je bila dotlej prejšnja v vrstnem redu.

§ 35.

Ako ni dogovorjeno kaj drugega, ne vplivajo naknadne izpremembe v obstoju ali obsegu pravice, ki se umakne, na vrstni red pravice, ki stopi naprej.

Drugi odsek.

O vknjižbi.

§ 36.

(¹) Kolikor ni določeno s tem ali z drugim zakonom kaj drugega, se sme izvršiti vknjižba (§ 8., št. 1) edino na podstavi javnih listin ali takih zasebnih listin, na katerih je podpis overovilo sodišče ali javni notar.

(²) Poleg tega se sme dovoliti na podstavi pooblaščenčevih listin vknjižba zoper pooblastilca samo, če se glasi pooblastilo, ki ga je dal, ali na določen posel ali pa vsaj, če ni bilo dano prej nego leto dni pred vloženo prošnjo za vknjižbo.

(³) Overavljanje inozemskih listin se ureja z mednarodnimi pogodbami ali z uredbo ministra pravde. Nadaljnje overovitve ni treba za listine, ki jih je overilo naše poslaništvo ali naše konzularno oblastvo, v katerega območju je bila listina napravljena ali overjena, ali ki jo je overilo tukajšnje poslaništvo ali tukajšnje konzularno oblastvo one tuje države, v kateri je bila listina napravljena ali overjena.

§ 37.

(¹) Predpisu, da morajo biti podpisi na zasebnih listinah overjeni od sodišča ali javnega notarja, je zadoščeno, ako je overjen podpis one osebe, katere pravico je treba omejiti, obremeniti, razveljaviti ali prenesti na koga drugega.

(²) Pristnosti podpisa na zasebni listini ni treba ugotavljati s sodno ali notarsko overitvijo, če je listina opremljena z odobrilom javnega oblastva, ki mu je skrbeti za koristi onega, čigar pravica naj se omeji, obremeni, razveljavi ali prenese na koga drugega.

(³) Če se morajo privzeti k sodnemu overjanju priče, ki naj potrdijo istovetnost, so morale dovršiti te priče najmanj dvajset let starosti, biti morajo povsem verodostojne in sodnemu uradniku, ki naj ugotovi istovetnost, osebno znane.

(⁴) Določbe tretjega odstavka so merodajne tudi za priče o istovetnosti, ki jih mora privzeti javni notar zato, da se napravi notarski akt ali overi podpis ali izvrši druga posvedočba. Za pričo o istovetnosti ne sme privzeti notar osebe, ki je pri njem v službi. Če potrdi istovetnost osebe drug notar, ki je bil privzet k napravi

notarskega akta ali k overitvi ali drugi posvedočbi, ni treba privzemati prič o istovetnosti.

(⁵) Pri sodnih ali notarskih overitvah kakor tudi pri drugih notarskih posvedočbah ni treba privzemati še druge priče o istovetnosti, ako predloži oni, čigar podpis naj se overi, legitimacijske listine, n. pr. izpiske iz rojstne ali poročne matice, domovnico ali pa državljansko izkaznico, potno listino, odloke o postavitvi za uslužbenca, dokaze o vpisu na visoki šoli, službena izpričevala itd., in če je moči iz posesti teh listin po pravici smatrati, da je oni, ki je predložil listino, istoveten z onim, za katerega je bila listina izdana.

(⁶) Predložena listina (legitimacija) se mora točno označiti v zapisniku, ki se sestavi o službenem dejanju, in pa v posvedočbi sami.

§ 38.

(¹) V zemljiškoknjižnih stvareh manjše vrednosti se sme nadomestiti sodno ali notarsko overilo o podpisu zasebne listine, ki je potrebno za vknjižbo, s sopodpisom dveh verodostojnih prič, če naj se izvrši vknjižba v območju okrožnega sodišča, v katerem je bila listina napravljena. Priči morata postaviti svojeročno svoj podpis (rodbinsko in rojstno ime), svoje zvanje ali opravilo, stanovališče, leta starosti in izjavo, da jima je oni, čigar podpis potrjujeta za pristnega, osebno znan.

(²) Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo na pooblastila in na listine, v katerih znesek terjatev ali cena ali vrednost zemljišča ali pravice vobče niso določeni ali v katerih presega navedena vsota, brez obresti in postranskih pristojbin, znesek tisoč dinarjev.

§ 39.

(¹) Zasebne listine, na katerih podstavi naj se izvrši vknjižba, morajo obsegati razen onega, kar zahtevata §§ 26. in 27., še to-le:

a) točno označbo zemljišča ali pravice, glede katerega ali katere naj se izvrši vknjižba;

b) izrečno izjavo onega, čigar pravica se omejuje, obremenja, razveljavlja ali prenaša na koga drugega, da pristaja na vknjižbo.

(²) Ta izjava se sme podati tudi v posebni listini ali v zemljiškoknjižni prošnji. Vendar pa mora biti v takih primerih listina ali prošnja, ki obsega izjavo, opremljena z vsem onim, kar se zahteva za vknjižbo.

§ 40.

(¹) Javne listine, na katerih podstavi se smejo vršiti vknjižbe, so:

a) listine, ki jih je napravilo o pravnih poslih javno oblastvo ali javni notar v mejah službene oblasti, ako so opremljene z vsem onim, kar zahteva § 39.;

b) izvršne poravnave (nagodbe), ki so jih sestavila sodišča ali druga oblastva ali osebe upravičene za to;

c) plačilni nalogi o zakonskih pristojbinah in prispevkih kakor tudi dolgovni seznamki o zaostalih davkih in drugih javnih davščinah, kolikor so ti nalogi in seznamki po veljavnih zakonih izvršni;

č) druge listine, ki imajo svojstvo sodno izvršnega izreka javnega oblastva. Semkaj spadajo zlasti pravno-močne odločbe, sodno odobrene ali ustanovljene razdelitve kupnine za zemljišča ali pravice, ki se prodajo na prisilni dražbi; sodne listine o prisoji zemljišč, prodanih

na dražbah, listine o prisoji zapuščine in potrdila obla-
stev, pristojnih za zapuščinsko razpravo.

(²) Minister pravde se pooblašča, predpisati so-
diščem dolžnost, da sestavljajo v zemljiškoknjižnih stva-
reh manjše vrednosti (§ 38., odstavek drugi) listine, po-
trebne za vknjižbe (odstavek prvi, črka a).

(³) Minister pravde se pooblašča odrediti, ali in ob
katerih pogojih se smejo vršiti vknjižbe na podstavi ino-
zemskih listin, ki se smatrajo v kraju, kjer so bile na-
pravljene, za javne listine. Taka naredba veže sodišča.

§ 41.

(¹) Ako je pravica, ki nima za predmet periodičnih
dajatev, vpisana izrečno samo za čas, dokler kdo živi,
se sme dovoliti vknjižba njenega izbrisa tudi samo na
podstavi potrdila, da je ta oseba umrla (smrtni list) ali
da je bila proglašena za mrtvo.

(²) Vknjižba izbrisa takih pravic, ki imajo za pred-
met periodične dajatve, pa se sme dovoliti na podstavi
samo navedene listine šele, ko minejo tri leta po smrti,
če ni izposloval dedič zaznambe tožbe za plačilo za-
ostankov.

Tretji odsek.

O predznambi.

a) Dopustnost predznambe.

§ 42.

Ako donesena listina ne ustreza vsem posebnim po-
gojem za vknjižbo, ustanovljenim v §§ 36. do 41., toda
vendarle ustreza obćim pogojem za zemljiškoknjižni vpis
(§§ 26., 27.), se sme dovoliti na njeni podstavi pred-
znamba (§ 8., št. 2.).

§ 43.

Predznamba za izposlovanje zastavne pravice se iz-
vrši samo takrat, kadar sta dovolj posvedočena tako
terjatev kakor tudi pravna osnova zastavne pravice.

§ 44.

Rešilnokupna, predkupna in rabokupna pravica se
predznami samo takrat, kadar sta dovolj posvedočena
obstoj pravice in privolitev za vpis.

§ 45.

Predznamba se vrši:

a) na podstavi odločb sodišč prve stopnje ali višjih
sodišč, s katerimi se stvarna pravica sicer brezpogojno
prisoja ali se brezpogojno odreka, toda ki še niso po-
stale pravomočne;

b) na podstavi sodnih naredb, s katerimi se dovo-
ljuje predznamba kot izvršba v zavarovanje;

c) na podstavi zaprosila javnih oblastev, kadar so
ta po svojem področju poklicana, odrejati po službeni
dolžnosti zastavno zavarovanje zahtevkov državne bla-
gajne ali onih fondov ali zavodov, ki so pod upravo
države, banovine ali občine, kakor tudi povračilnih za-
htevkov iz upravljanja imovin, za katere skrbe sodišča.

§ 46.

Ako se položi na sodišču znesek hipotekarnega
dolga, ki se iz enega izmed razlogov, omenjenih v držav-
ljanskem zakoniku, upniku ne more izplačati ali glede
katerega mora upnik po predpisih državlanskega zakona
svoje pravice šele odstopiti tretji osebi, ki je dolg
plačala, dasi zanj ni bila odgovorna, se izvrši pred-
znamba zaradi izbrisa ali zaradi prenosa terjatve na plač-
nika, če se donese službena listina o tem, da se je zne-
sek položil na sodišču.

b) Opravičba.

§ 47.

Vsaka predznamba zasnavlja pridobitev, prenos,
omejitev ali razveljavitev stvarne pravice edino, če se
opraviči, in samo v onem obsegu, v katerem se opraviči.

§ 48.

Predznamba se opraviči:

a) na podstavi izjave, primerne za vknjižbo, ki jo
poda oni, zoper katerega je bila predznamba izposlovana;

b) v primerih § 45. na podstavi potrdila, da je na-
stopila izvršnost predznamljene sodne odločbe, ali na
podstavi pravomočne odločbe pristojnega oblastva, ki
mu je odločiti o obstoju zavarovanega zahtevka;

c) na podstavi odločbe, ki jo je izreklo sodno oblast-
vo v pravdi zoper onega, zoper katerega se je predznamba
izposlovala.

§ 49.

(¹) Ako se mora izvršiti opravičba pravdoma, mora
vložititi oni, ki je zahteval predznamba (zahtevalec pred-
znambe), tožbo pri pristojnem sodišču v petnajstih dneh
od dne, ko se mu je vročil odlok o predznambi.

(²) V pravdi za opravičbo mora dokazati tožilec
pravno osnovo za pridobitev knjižne pravice, ki jo za-
hteva, in mora zategadelj dokazati glede predznamljene
zastavne pravice ne samo pravilnost terjatve, ampak tudi
pravno osnovo za pridobitev zastavne pravice in obseg te
pravice. Tožencu je dano na voljo, podatj vse svoje ugo-
vore zoper obstoj knjižne pravice tudi takrat, kadar ni
vložil rekurza zoper odločbo, s katero se je predznamba
dovolila, ali ako ga je sicer vložil, toda brez uspeha.

§ 50.

(¹) Rok, v katerem se mora vložiti tožba za opravičbo,
je treba navesti v odloku o predznambi. Iz važnih raz-
logov se sme ta rok podaljšati.

(²) Prošnja, da se rok podaljšaj, se mora vložiti pri
zemljiškoknjižnem sodišču in z njo je ravnati po civilnem
pravdnem postopniku.

§ 51.

Ako pravica o obstoju predznamljene pravice že teče
ob času, ko se vložijo prošnja za predznamba, ni treba
posebne tožbe za opravičbo, dokler se sme raztegniti
zahtevanje po določbah civilnega pravdnega postopnika
tudi še na opravičbo predznambe.

§ 52.

(¹) Ako opravičba izostane, sme zaprositi oní, zoper katerega se je predznamba dovolila, za njen izbris.

(²) Ako razvidi zemljiškoknjižno sodišče iz spisov, da je bila tožba za opravičbo vložena pravočasno ali da rok za opravičbo še teče onega dne, ko se vloži prošnja za izbris, zavrne prošnjo za izbris. Drugače pa določi v kratkem času narok, na katerem mora dokazati zahtevalec predznambe, da rok za opravičbo še teče ali da se je vložila tožba pravočasno; drugače se dovoli izbris predznambe.

(³) Tožba za opravičbo se smatra za pravočasno vloženo, ako se vloži tožba, dasi je iztekel rok, ki je določen zanjo, vendarle še pred vloženo prošnjo za izbris ali vsaj istega dne, ko se je ta prošnja vložila.

§ 53.

(¹) Ako se odloči, da je predznamba opravičena, se zaznami na udeleženčevo prošnjo opravičba v zemljiško knjigo ustrezno pravnomočni odločbi.

(²) Ako pa se odloči, da predznamba ni opravičena, jo je treba na udeleženčevo prošnjo izbrisati na podstavi pravnomočne odločbe.

§ 54.

Ako se izbriše predznamba zato, ker je bilo dokončno odločeno, da predznamljena pravica ne gre tožilcu, ali ker je bilo odločeno, da predznamba ni opravičena, ali ker se ji je oní, ki jo je izposloval, brezpogojno odrekel, se zavrne po službeni dolžnosti vsaka predznamba iste pravice, za katero se zaprosi pozneje na podstavi iste listine; ali ako se to ni storilo in se je napravila nova predznamba, se ta predznamba zopet izbriše, čim nasprotnik prijavi, da je bila predznamba že kdaj izbrisana.

§ 55.

(¹) Ako pa se je predznamba izbrisala samo zato, ker se ni tožba za opravičbo vložila pravočasno, je sicer moči zaprositi za novo predznambo, toda ta ima pravni učinek šele od trenutka, ko se vloži nova prošnja.

(²) Razen tega je lastniku zemljišča ali imetniku knjižne pravice dano na voljo, zahtevati s tožbo, da se ugotovi neobstoj predznamljene pravice, in, če je odločba ugodna, da se z njeno zaznambo v zemljiški knjigi prepreči ponovna dovolitev predznambe.

§ 56.

(¹) Ako se izposluje predznamba zoper onega, ki je vknjižen za lastnika zemljišča, se smejo sicer dovoliti nadaljnji vpisi tako zoper vknjiženega kakor tudi zoper predznamljenega lastnika; toda njih pravni obstoj je zavisen od tega, ali se predznamba lastninske pravice opraviči ali ne.

(²) Ako se predznamba opraviči, se izbrišejo obenem, ko se vpiše opravičba, po službeni dolžnosti vsi oni vpisi, ki so bili izposlovaní zoper vknjiženega lastnika po trenutku, ko je prispela prošnja, na katero se je predznamba lastninske pravice izvršila.

(³) Ako pa se predznamba lastninske pravice izbriše, se izbrišejo po službeni dolžnosti obenem vsi vpisi, ki so se izvršili z ozirom na to predznambo.

(⁴) Te določbe se uporabijo tudi takrat, kadar se je izposlovala zoper imetnika zastavno zavarovane terjatve predznamba prenosa te terjatve na koga drugega.

§ 57.

(¹) Ako je bil izbris kakšne pravice samo predznamljen, se smejo sicer glede te pravice dovoliti nadaljnji vpisi, n. pr. podzastavnih pravic ali odstopov (cesij), toda njih pravni obstoj je zavisen od tega, ali se predznamba izbriša opraviči ali ne.

(²) Ako se predznamba opraviči, se izbrišejo obenem z vpisom opravičbe po službeni dolžnosti vsi oni vpisi, ki so bili glede sedaj izbrisane pravice dovoljeni med tem.

§ 58.

(¹) Ako se drže hipotekarne terjatve ob času, ko se zahteva njen izbris, še podzastavne pravice, se sme dovoliti izbris terjatve samo s tem dostavkom, da nastopi pravni učinek izbriša glede podzastavnih pravic šele, ko se te izbrišejo.

(²) Nadaljnji vpisi na to hipotekarno terjatev se ne smejo več dovoliti, čim se izbris vknjiži; če pa se izbris samo predznami, se smejo vršiti ti vpisi, toda samo s pravnim učinkom § 57.

Četrti odsek.

O zaznambi.

1. Zaznamba osebnih razmer.

§ 59.

Zaznamba razmer, omenjenih v § 20. pod črko a), kakor tudi izbris take zaznambe se izvrši na podstavi dokaznih listin na prošnjo udeležencev, njih zakonskih zastopnikov ali za to poklicanih sodišč.

2. Zaznamba vrstnega reda.

§ 60.

(¹) Lastnik je upravičen, zahtevati knjižno zaznambo o tem, da hoče svoje zemljišče odsvojiti ali dati zastavno pravico za dolg, vse to zato, da zasnuje od trenutka te prošnje knjižni vrstni red glede onih pravic, ki se vpišejo zbog teh poslov. Pri tem ni razlike, ali se da zastavna pravica za dolg, čigar znesek je treba označiti (§ 14., odstavek 1), ali za najvišji znesek (§ 14., odstavek 2), niti ne, ali je listina, na katere podstavi je treba vpisati pravice, izvirajoče iz odsvojitve ali podelitve zastavne pravice, napravljena pred prošnjo za zaznambo ali po njej.

(²) Z enako pravno posledico sme zahtevati hipotekarni upnik zaznambo, da namerja odstopiti ali izbrisati svojo terjatev.

(³) Vendar pa se smejo dovoliti zaznambe takih prošenj samo, če bi se smela po stanju zemljiške knjige ona pravica, ki naj se vpiše, vknjižiti ali obstoječa pravica izbrisati, in če je podpis na prošnjah overilo sodišče ali javni notar. Določbe § 36., odstavek 3. veljajo tudi tukaj.

§ 61.

Odlok, s katerim se prošnja ugodí, se sme izdati samo v enem odpravku, na njem pa se mora potrditi, da je zaznamba izvršena.

§ 62.

Zaznamba vrstnega reda izgubi učinek, ako mine leto dni od njene dovolitve, če gre za zastavno pravico, ki naj se podeli, v ostalih primerih, omenjenih v § 60., pa, ko mine šestdeset dni od njene dovolitve. To se izreče v odloku z označbo koledarskega dne, s katerim se rok konča.

§ 63.

(¹) Prošnja za vpis pravice ali izbris, za katerega je bil vrstni red zaznamljen, se mora vložiti obenem z odpravkom odloka, s katerim se je zaznamba dovolila, v roku, določenem v § 62. Ako se na to prošnjo vknjižba ali predznamba dovoli, ima vpis zaznamljeni prvenstveni red. Izvršeni vpis se zabeleži na zgoraj omenjenem odpravku.

(²) Vpis v zaznamljenem vrstnem redu se sme dovoliti tudi takrat, kadar bi bili zemljišče ali hipotekarna terjatev preneseni na tretjo osebo ali bi bili obremenjeni ob času, ko je bila prošnja za zaznambo vrstnega reda že vložena.

(³) Ako pride lastnik zemljišča ali hipotekarni upnik v konkurz, preden se vloži prošnja za vpis, se sme dovoliti vpis samo, ako je b'la listina o poslu že sestavljena pred dnem, ko se uvede konkurz, in ako se dan, ko se je sestavila listina, dokaže z overilom sodišča ali javnega notarja. Ako listina ne ustreza tema pogojem, je treba presoditi po predpisih konkurznega zakona, ali je vpis dopusten ali ne.

§ 64.

Ako se dovoli vknjižiti odsvojitvev zemljišča ali odstop ali izbris terjatve v zaznamljenem vrstnem redu, se na prošnjo stranke, za katero se je izvršila vknjižba, odredi tudi izbris onih vpisov, ki so bili morda izposlovani glede tega zemljišča ali te terjatve potem, ko se je vložila prošnja za zaznambo. Toda prošnja za izbris teh vpisov se mora vložiti v petnajstih dneh od dne, ko je postala vknjižba, dovoljena z zaznamljenim vrstnim redom, pravnomočna.

§ 65.

(¹) Ako se prošnja za vpis ne vloži pred iztekom določenega roka ali ako se znesek, glede katerega se je izvršila zaznamba vrstnega reda, ne izrpa do konca tega roka, izgubi zaznamba učinek ter se izbríše po službeni dolžnosti.

(²) Preden izteče zakonski rok, se sme dovoliti izbris zaznambe samo, če se predloži odpravek odloka, s katerim se dovoljuje zaznamba. Na tem odpravku je treba izbris zaznamiti.

3. Zaznamba odpovedi in hipotekarne tožbe.

§ 66.

(¹) Zaznambo odpovedi hipotekarne terjatve, ki jo je posvedočilo sodišče ali posvedočil javni notar, kakor tudi

zaznambo hipotekarne tožbe dovoli zemljiškoknjižno sodišče na upnikovo zahtevanje, če je oni, zoper katerega je odpoved ali tožba naperjena, vpisan za lastnika zastavljene zemljišča, in če se dokaže, da pravda na podstavi hipotekarne tožbe teče.

(²) Zaznambo hipotekarne tožbe sme dovoliti takoj tudi pravdno sodišče.

§ 67.

Taka zaznamba ima za posledjco, da učinkuje odpoved ali tožba proti vsakemu poznejšemu lastniku zastave, zlasti pa da se sme voditi izvršba na zastavljeno zemljišče na podstavi pravnomočne odločbe ali izvršne poravnave, izdane o zaznamljeni tožbi, neposredno zoper vsakega lastnika tega zemljišča.

4. Tožbe za izbris in zaznambe spora.

§ 68.

(¹) Ako oni, ki misli, da je s kakšno vknjižbo oškodovan v svoji knjižni pravici, pravdoma izpodbija to vknjižbo češ, da je neveljavna, ter zahteva upostavitvev v prejšnje knjižno stanje, sme zahtevati zaznambo takega spora v zemljiški knjigi, bodisi obenem s tožbo, bodisi pozneje. Za zaznambo spora sme zaprositi tako pri pravdnem kakor tudi pri zemljiškoknjižnem sodišču.

(²) Zaznambo spora ima za posledico, da učinkuje razsodba, ki se izreče o tožbi, popolnoma tudi zoper one osebe, ki so pridobile knjižne pravice šele po trenutku, ko je prispela prošnja za zaznambo spora na zemljiškoknjižno sodišče.

§ 69.

Kadar je vložiti tožbo za izbris zoper one osebe, ki so pridobile pravice ali so bile oprščene bremena neposredno z knjižbo, katere izbris se zahteva s tožbo, ali kadar se opira tožba na taka razmerja, ki so neposredno med tožilcem in tožencem, se presodi trajanje tožbene pravice po velja njih civilnopravnih določbah o zastaranju.

§ 70.

(¹) Toda kdor hoče izpodbijati vknjižbo, o katere dovolitvi je bil po predpisu obvešččen, kot neveljavno tudi zoper tretje osebe, mora v roku, ki bi mu pristajal za rekurz zaradi dovolitve te vknjižbe, zaprositi zemljiškoknjižno sodišče za zaznambo, da je ta vknjižba sporna, in vložiti obenem ali najdlje v šestdesetih dneh od trenutka, ko izteče rok za rekurz, res tožbo za izbris zoper vse osebe, ki so pridobile z izpodbijano vknjižbo kako knjižno pravico ali izposlovali na njej nadaljnje vknjižbe ali predznambe.

(²) Po izteku teh rokov se sme zoper tretje osebe, ki so pridobile še pred zaznambo spora na vknjiženi pravici nadaljnje knjižne pravice, izdati odločba o tem, da se izpodbijana vknjižba izbríši, samo takrat, kadar niso bile glede veljavnosti vknjižbe v dobri veri.

§ 71.

Ako pa bi bila iz kakršnegakoli razloga izostala predpisana obvestitev tožilca o dovolitvi vknjižbe, o kateri trdi, da ne velja, prestane pravica tožbe za njen izbris zoper tretje osebe, ki so pridobile na vknjiženi

pravici nadaljnje knjižne pravice v dobri veri, šele v treh letih od trenutka, ko se je izpodbijana vknjižba zaposila pri zemljiškoknjižnem sodišču.

§ 72.

(¹) Ako tožilec odstopi od tožbe ali ako se s pravno-močno odločbo zavrne ali ako, v primeru § 70., ni vložil tožbe v predpisanem roku, se odredi na prošnjo nasprotne stranke izbris zaznambe spora.

(²) Ako pa se izpodbijana vknjižba docela ali deloma razveljavi s pravno-močno razsodbo ali poravnavo, se dovoli na tožilčevo prošnjo, da se izvrši izbris izpodbijane vknjižbe tako in v onem obsegu, kakor je to rečeno v razsodbi ali poravnavi; obenem se odredi izbris zaznambe spora in pa vseh onih vknjižb in predznamb, za katere se je glede pravice, ki naj se izbriše, zaposilo šele, ko je prispela prošnja za zaznambo spora na zemljiškoknjižno sodišče.

§ 73.

(¹) Kdor trdi, da se je vknjižba izposlovala zbog tega dejanja, prepovedanega po kazenskih zakonih, sme zato, da doseže proti poznejšim vpisom pravni učinek, označen v § 68., zapositi zemljiškoknjižno sodišče za zaznambo, da je vknjižba sporna; obenem pa mora predložiti tudi potrdilo pristojnega oblastva o tem, da se je vložila pri njem kazenska prijava.

(²) Ako pa naj se doseže z zaznambo spora učinek, po katerem se zahtevanje, da bi se izrekla vknjižba za neveljavno, očuva tudi proti tretjim osebam, ki so pridobile knjižne pravice v dobri veri že pred zaznambo spora na zemljiškoknjižnem sodišču v onem roku, ki bi pristajal stranki za rekurz zoper dovoljeno vknjižbo.

§ 74.

Kadar izreče kazensko sodišče, da se izbriše vknjižba s knjižnimi pravicami vred, ki so bile morda pridobljene pred zaznambo, označeno v § 73., izvrši zemljiškoknjižno sodišče ta izbris po določbah § 72., ako predloži oškodovana stranka odločbo o tem s potrdilom o njeni pravno-močnosti. Če pa je kazensko sodišče sicer odločilo, da je obtoženec kriv, toda ni odločilo, da se mora izvršiti tak izbris, ampak je napotilo oškodovano stranko glede zahtevanega izbriša vknjižbe na civilno pravdo, ima stranka pravico, vložiti tožbo za izbris vknjižbe in zgoraj označenih knjižnih pravic v šestdesetih dneh, odkar je postala ta odločba pravno-močna. Ko izteče ta rok brezuspešno ali ako kazensko sodišče ni odločilo, da je obtoženec kriv, se dovoli izbris zaznambe spora na prošnjo onega, ki mu je bilo do tega, da vknjižba ostane.

§ 75.

Ako se zahteva izbris zaznambe spora zato, ker se ni vložila tožba za izbris v rokih, določenih v §§ 70. in 74., določi zemljiškoknjižno sodišče, ako mu ni znano kaj nasprotnega, za kratko dobo narok, na katerem mora dokazati oni, ki je izposloval zaznambo spora, da se je vložila tožba pravočasno; sicer dovoli sodišče izbris zaznambe.

§ 76.

Ako vloži knjižni lastnik ali upnik, na čigar dobru ali na čigar terjatvi je vknjižena kakšna pravica, tožbo,

da se ta pravica povsem ali deloma izbriše, ker je zastarana, se sme dovoliti zaznamba spora.

§ 77.

Zaznamba spora se sme dovoliti tudi onemu, ki zahteva, da se mu prisodi stvarna pravica, češ, da jo je priposestvoval.

§ 78.

(¹) Toda ako se vloži tožba za izbris zbog zastaranja (§ 76.) ali ako se vloži tožba za prisojo stvarne pravice zbog priposestvanja (§ 77.), nima zaznamba spora učinka proti tretjim osebam, ki so, zaupajoč v zemljiško knjigo, izposlovale vknjižbe ali predznambe pred trenutkom, ko je prispela prošnja za zaznambo spora na zemljiškoknjižno sodišče. S priposestvanjem pridobljena in prisojena pravica ima vrstni red pred vsemi vpisi, ki so se izvršili šele po zaznambi spora. Vse pravice, ki so s tem v protislovju ter so vpisane po zaznambi spora, se izbrišejo.

(²) V ostalem pa se postopa po določbah § 72.

5. Zaznamba domika.

§ 79.

(¹) Ono sodišče, ki je izvršilo prisilno dražbo zemljišča, odredi po službeni dolžnosti, da je zaznamiti domik prodanega zemljišča v zemljiški knjigi.

(²) Ta zaznamba ima za posledico, da je moči pridobiti pravice zoper dosedanjega lastnika z nadaljnjimi vpisi samo, če se izreče, da dražba nima učinka.

(³) Ako se dražba ne izpodbija, ali ako se je izpodbijanje pravno-močno zavrnilo, se izbrišejo na prošnjo udeležencev vsi vpisi, izposlovani zoper dosedanjega lastnika, ko se je že zaznamil domik, kakor tudi vsi nadaljnji vpisi, ki so se morda izvršili z ozirom nanje.

§ 80.

Koliko mora odrediti zemljiškoknjižno, pravdo ali drugo sodišče zaznambo v drugih primerih, je predpisano s tem zakonom in z drugimi zakoni.

Peti odsek.

O odcepitvi sestavnih delov zemljiškoknjižnega telesa.

§ 81.

Odpis sestavnega dela zemljiškoknjižnega telesa in njega pripis k drugemu zemljiškoknjižnemu telesu ali otvoritev novega vložka za odpisani sestavni del so dopustni samo, ako je del, ki naj se odcepi, točno označen, po potrebi tudi z načrti, od katerih se mora shraniti kopija v zbirki listin, in ako ustrezajo listine, na katere se zahtevanje opira, pogojem, predpisanim za vknjižbo lastninske pravice. Natančneje določbe o tem se predpišejo s posebnim zakonom.

TRETJE POGLAVJE.

O postopku v zemljiškoknjižnih stvareh.

Prvi odsek.

Obče določbe.

1. Pristojnost.

§ 82.

Razen v primerih, določenih s tem ali z drugim zakonom, je treba zaprositi za vpis ono zemljiškoknjižno sodišče, kjer je vložek, v katerem naj se izvrši vpis.

2. Načelo postopka.

§ 83.

Razen v primerih, določenih s tem ali z drugim zakonom, ne odreja zemljiškoknjižno sodišče vpisov po službeni dolžnosti, ampak samo na prošnjo strank ali oblastev.

§ 84.

(¹) Po službeni dolžnosti se vrše zlasti oni zemljiškoknjižni vpisi, katerih podstave so se v teku zapuščinske razprave ugotovile v obliki, ki ustreza pogojem vknjižbe, ako niso vložili udeleženci prošnje, ki ustreza veljavnim zakonskim pogojem. To vpisovanje odredi zapuščinsko sodišče, čim dobi listina o prisoji zapuščine pravno moč, ako so pri tem sodišču listine, potrebne za dovolitev vpisa, ali če je podstava za zemljiškoknjižni vpis kaka odločba zapuščinskega sodišča.

(²) Ako niso zahtevali udeleženci kaj nasprotnega, se izdado te naredbe po službeni dolžnosti šele, ko mine šest tednov, odkar je postala prisoja zapuščine pravo- močna.

(³) Prepise, potrebne za zbirko listin in za obvestitev davčnega oblastva, mora stranka pravočasno predložiti zapuščinskemu sodišču, sicer se napravijo ti prepisi po službeni dolžnosti in zanje se pobira dvakratna taksa, določena za službeno overjene prepise.

(⁴) Ako se zemljiška knjiga, v katero se mora vršiti vpisovanje, ne vodi pri zapuščinskem sodišču, zaprosi to sodišče pristojno zemljiškoknjižno sodišče, naj izvrši vpis.

§ 85.

(¹) Ako zve zemljiškoknjižno sodišče ob priliki zapuščinske razprave službeno, da stvarna pravica, ki je podstava za dolžnost, plačevati davek na zemljišče, ni vpisana v zemljiški knjigi, ali če zaprosi katastrsko oblastvo zemljiškoknjižno sodišče, da se vpiše taka pravica, katere vpis je bil opuščjen, določi zemljiškoknjižno sodišče stranki, ki je opustila vpis, ko jo je zaslišalo, rok, v katerem mora izposlovati, da se zemljiškoknjižno stanje uredi, ali pa, če je kaj zaprek, dokazati, kaj je ukrenila, da se te zapreke odstranijo.

(²) Da se drži ta rok, na to mora paziti sodišče po službeni dolžnosti. Stranka, ki zamudi ta rok, se kaznuje z denarno kaznijo, ki se mora zapretiti vnaprej in ki se mora ob ponovnih zamudah primerno zvišati. Ta kazen ne sme biti manjša nego dvajset in ne večja nego tisoč dinarjev.

(³) Postopek se ravna po določbah nespornega postopka.

(⁴) Vloge, zapisniki, priloge, rubrike, kolikor se našajajo samo na uporabljanje teh določb ter jim ni predmet strankina prošnja za dovolitev zemljiškoknjižnega vpisa, so oproščeni taks.

§ 86.

Določbe § 85. se uporabljajo zmiselno tudi na primere, v katerih se vpisovanje pravic in ureditev zemljoknjižnega stanja na podstavi domika v izvršilnem postopku prekomerno zavlačuje.

3. Kdo je upravičen vložiti prošnjo.

§ 87.

(¹) Kadar prosi kdo v imenu koga drugega, mora dokazati, da je upravičen, vlagati zemljiškoknjižne prošnje.

(²) Kadar prosi kdo za vpis v imenu koga drugega, v čigar korist gre vpis, zadošča obče pooblastilo.

(³) Zakonskim ali sodno postavljenim zastopnikom ni treba posebne pooblastitve za to, da izposlujejo vpis pravic onih oseb, katere zastopajo, ali izbris bremen glede imovine, ki jim je poverjena v upravljanje.

§ 88.

Ako je dal oni, ki mu je pripadlo zemljišče ali pripadla knjižna pravica izvenknjižno, drugemu na njem ali njej pravico, ki je predmet javnih knjig, sme zahtevati ta drugi, da naj se vpišejo pravice njegovega predhodnika.

§ 89.

Ako upnik ne vrši njemu dane pravice, da bi zadobil zastavno pravico na zemljišču ali na knjižni pravici svojega dolžnika, sme zahtevati tudi porok vpis v upnikovem imenu.

§ 90.

Za vpis skupnih pravic, ki se ne dajo razdeliti v razmerju proti celoti, sme zaprositi vsak deležnik zase in v imenu ostalih dolžnikov.

4. Rokovi

§ 91.

(¹) Rokovi, ki niso določeni s koledarskim dnem, začno teči z dnem po vročitvi.

(²) Od teh rokov se ne odračunavajo dnevi sodnih počitnic, nedelje ali prazniki, niti dnevi, ob katerih je bil spis, ki ga je predložiti zemljiškoknjižnemu sodišču, na pošti.

(³) Ti rokovi, razen roka za opravičbo predznambe (§ 50.) in roka za predložitev izvirne listine (§ 98.) ali prevoda (§ 99.), se ne smejo podaljševati.

§ 92.

Ako se zamudé rokovi, določeni s tem zakonom, ni dopustna zaradi tega vzpostavitve v prejšnji stan.

Drugi odsek.

O prošnjah.

1. Oblika prošnje.

§ 93.

(¹) Pri zbornih sodiščih se vlagajo zemljiškooknjižne prošnje pisмено; pri okrajnih sodiščih sme biti prošnja tudi ustna.

(²) Ako je prošnja ustna, sestavi sodišče o njej zapisnik, pazéč na predpise o vsebini pisemenih prošenj, ter da prosilcu potrebna navodila za določeno zahtevanje.

2. Kaj je potrebno za vsako prošnjo.

§ 94.

(1) V vsaki zemljiškooknjižni prošnji se morajo navesti: zemljiškooknjižno sodišče, na katerem jo je vložiti, nadalje rodbinsko in rojstno ime, zvanje in stanovališče prosilčeve in onih oseb, ki jih je treba obvestiti o rešitvi, in, ako so to juridične osebe (korporacije itd.), tudi imena, ki pristojé tem osebam.

(²) Razen tega mora biti vsaka zemljiškooknjižna vloga označena za tako, in sicer očitvidno.

§ 95.

(¹) Zemljiškooknjižni vložki, v katerih naj se izvrši vpis, se morajo navesti z isto označbo, s katero so navedeni v zemljiški knjigi.

(²) V prošnji se mora točno navesti, kaj naj se vpiše v zemljiško knjigo.

(³) Prošnja za vknjižbo obsega molčé tudi prošnjo za predznambo, ako ni prosilec predznanbe izrečno izključil. Ako more ali hoče pridobiti prosilec stvarno pravico samo na plodovih zemljišča, mora to izrečno pripomniti.

3. Spajanje prošenj.

§ 96.

S samo eno prošnjo se sme zahtevati več vpisov, g. d. katerih se opira prosilec na isto listino, kakor tudi vpis iste pravice v več zemljiškooknjižnih vložkih ali vpis več pravic v istem zemljiškooknjižnem vložku.

4. Priloge.

a) Izvirniki.

§ 97.

(¹) Listine, na katerih podstavi naj se izvrši vpis, je treba priložiti v izvirniku.

(²) Ako je izvirna lista pri zemljiškooknjižnem sodišču, bodisi v službenih spisih, bodisi v hrambi, ali ako je priložena prošnji, ki se že rešuje, zadošča, predložiti njen prepis in navesti, kje je izvirnik.

§ 98.

(¹) Ako ni moči predložiti izvirnika takoj, ker je pri drugem oblastvu, je treba to v prošnji navesti in priložiti

prepis, opremljen s potrdilom oblastva ali javnega notarja, da se prepis ujema z izvirnikom.

(²) Ako prošnji ne bi bilo mogoče ugoditi, dasi bi bila izvirna lista predložena, se mora prošnja takoj zavrniti.

(³) Če pa bi bilo moči prošnji ugoditi, ako bi bila izvirna lista predložena, se mora prošnja, da se očuva za dotično pravico vrstni red, takoj zaznamiti v zemljiški knjigi z dostavkom: »dokler ne prispe izvirnik«.

(⁴) Obenem se določi prosilcu primeren rok, v katerem mora predložiti izvirno listino, če je ni zemljiškooknjižno sodišče, pri katerem je, zavezano poslati že po službeni dolžnosti. Če pošlje zemljiškooknjižno sodišče izvirno listino pozneje ali če predloži izvirnik v določenem roku, se reši prošnja v stvari sami.

(⁵) Ako se izvirna lista ne predloži v določenem ali podaljšanem roku, se prošnja takoj zavrne in zaznamba izbriše po službeni dolžnosti.

b) Prepovedi.

§ 99.

(¹) Ako niso listine sestavljene v jeziku, v katerem se smejo vloge predajati zemljiškooknjižnemu sodišču, se mora predložiti povsem verodostojen prevod.

(²) Ako ni prevoda in ne izhaja iz prošnje, da jo je vsekako treba odbiti, se zaznamo prošnja zato, da se ohrani vrstni red dotične pravice, v zemljiški knjigi z dostavkom: »dokler ne prispe prevod«. Obenem se določi prosilcu primeren rok, v katerem mora predložiti prevod. Če se izroči prevod v določenem ali podaljšanem roku, se reši prošnja v stvari sami; sicer pa se prošnja zavrne in zaznamba izbriše po službeni dolžnosti.

c) Prepisi.

§ 100.

(¹) Kolikor so prepisi potrebni za zbirko listin (§ 6.), so oproščeni takse. Če se prepisi ne predlože ali če niso uporabni, se hranijo izvirniki v zbirki listin. voditelj zemljiške knjige pa obvesti stranke, da jih smejo dvigniti, čim naknadno predlože redne prepise; toda sodišče sme tudi samo napraviti za zbirko listin prepise ter pobrati za to takso. predpisano za sodne prepise. izvirno listino pa priložiti spisom, da se vrne stranki. Ako pa mora iti prošnja, s katero se zahteva vpis pri več zemljiškooknjižnih sodiščih, z izvirno listino vred od enega zemljiškooknjižnega sodišča do drugega. napravi vsako izmed teh zemljiškooknjižnih sodišč prepise, če ni prepisov, ki jih je treba za njegovo zemljiško knjigo, ali če niso uporabni, ter pobere zanje dvakratno takso, predpisano za overjene prepise.

(²) Na vloženi prepisih (§ 6.) potrdi voditelj zemljiške knjige po službeni dolžnosti, da se ujema z izvirnimi listinami.

§ 101.

Posebni predpisi določajo, koliko je treba predložiti prepise, da se odmerijo takse.

5. Odpravki prošnje in rubrike.

§ 102.

(1) Kolikor ni ustanovljena z zakonom kakšna izjema, se morajo vlagati zemljiškoknjižne prošnje samo v enem izvodu.

(2) Prošnjam je treba priložiti toliko rubrik, kolikor je treba obvestiti o rešitvi prošnje. Toda če te rubrike tudi niso predložene, se prošnja zaradi tega ne sme zavrniti.

(3) Na rubrikah se morajo navesti bistvene točke zahtevanja, obseženega v prošnji.

(4) Namesto rubrik je moči priložiti popolne prepise prošnje. V tem primeru je treba navesti, komu naj se vročijo.

(5) Ako se je podala prošnja na zapisnik, sestavi sodišče za obvestitev udeležencev posebne rubrike in, če se zaprosi za to, popolne prepise zapisnikov.

Tretji odsek.

O reševanju prošenj.

1. Preizkušanje in odločanje.

§ 103.

Trenutek, ko prispe prošnja na zemljiškoknjižno sodišče, je odločilen za presojo dotične prošnje.

§ 104.

(1) Zemljiškoknjižno sodišče preizkusi točno prošnjo in njene priloge ter sme dovoliti zemljiškoknjižni vpis samo takrat:

1) kadar ne izvira iz zemljiške knjige glede zemljišča ali pravice nobena zapreka zahtevanemu vpisu;

2) kadar ni osnovanega pomisleka o tem, ali so udeleženci, ki se jih tiče vpis, sposobni, razpolagati s predmetom, na katerega se nanaša vpis, ali o tem, ali so prosilci upravičeni, vložiti prošnjo;

3) kadar je zahtevanje osnovano v vsebini predloženih listin;

4) kadar imajo listine opo obliko, ki se zahteva za dovolitev vknjižbe, predznambe ali zaznambe.

(2) Ob zemljiškoknjižnih vpisih, ki jih dovoljuje drugo sodišče, ne pa zemljiškoknjižno sodišče, se omeji zemljiškoknjižno sodišče na odločbo o tem, ali je vpis dopusten z ozirom na stanje zemljiške knjige; glede ostalih pogojev pa pristoji odločba onemu sodišču, ki dovoli vpis.

§ 105.

(1) Razen v primerih, določenih v §§ 52., 75. in 114. tega zakona in omenjenih v zakonu o zemljiškoknjižnih delitvah, odpisih in pripisih, odloči zemljiškoknjižno sodišče pri vsaki zemljiškoknjižni prošnji o stvari sami, ne da bi zaslišalo stranke, in praviloma (§§ 98. in 99.) brez predhodne odločbe; v odloku, ki ga izda, pa izrazi izrečno ali se prošnji ugoditi ali pa se prošnja zavrača.

(2) Ako se zahtevanju ne more ugoditi v celotnem obsegu, toda mu je vendarle moči ugoditi deloma, se odredi vpis, kolikor je dopusten, ter se zavrne oni del zahtevanja, ki mu ni moči ugoditi.

(3) Če se prošnja povsem ali deloma zavrne, se morajo navesti v odloku vsi razlogi, ki ovirajo dovolitev.

2. Posebne določbe:

a) glede dovolitve;

§ 106.

(1) Več ali kaj drugega, nego je stranka zaprosila, se ne sme dovoliti, najs bi bila stranka po predloženih listinah upravičena, zahtevati več ali kaj drugega.

(2) Ako je zaprosena samo predznamba, ni moči odrediti vknjižbe, ako bi tudi bila dopustna (§ 95.).

§ 107.

(1) Če izhaja iz listine, da je bila dana pridobitelju stvarne pravice dovolitev za vknjižbo, da pa so mu bile obenem naložene omejitve glede razpolaganja s pridobljeno pravico ali so mu bile naložene protiobveznosti, glede katerih je bila dogovorjena istočasna vknjižba v korist dotičnih upravičencev, se ne more dovoliti vpis one pravice, če se ni zaprosila glede dogovorjenih omejitev ali protiobveznosti obenem tudi vknjižba ali — kakršna je pač listina — vsaj predznamba.

(2) Prošnji za istočasni vpis medsebojnih pravic sme vložiti tako ena kakor druga stranka.

§ 108.

V odlokih, s katerimi se dovoljuje vpis, morajo biti označeni zemljiškoknjižni vložki, v katerih naj se izvrši vpis; potem morajo biti navedene osebe, v katerih koristi naj se vpis izvrši, in predmeti, na katerih naj se izvrši vpis, s pozivom na one listine, na katere se dovolitev opira, naposled one pravice, ki jih je treba vpisati, s svojo bistveno vsebino, in sicer vse to z onimi besedami, ki jih je treba vpisati v glavno knjigo (§ 5.).

b) glede zavrnitve.

§ 109.

(1) Ako se prošnja za vknjižbo ali predznambo ali prošnja za odpis zemljišča ali za zaznambo prvenstvenega reda zavrne, se zaznamo zavrnjena prošnja v zemljiško knjigo. Prav to velja, če se je zavrnil predlog za dovolitev prisilne dražbe ali prisilne uprave zaradi plačila take terjatve, za katero zastavna pravica ni vknjižena.

(2) Ta zaznamba ni dopustna:

a) ako se dobro ali pravica, na katerem (kateri) se zahteva vpis, ne da razbrati ne iz prošnje ne iz njenih prilog ali če ni vpisano (vpisana) v knjigah zemljiškoknjižnega sodišča, ali

b) ako je vpisano to dobro ali vpisana ta pravica na koga drugega, ne pa na onega, zoper katerega se sme po vsebini listin izvršiti vknjižba ali predznamba.

(3) Izvršena zaznamba se označi na odloku.

§ 110.

Če je zavrnilo katero izmed prošenj, navedenih v § 109., drugo sodišče, ne pa zemljiškoknjižno sodišče, mora zaprositi to drugo sodišče po službeni dolžnosti zemljiškoknjižno sodišče, naj izvrši zaznambo zavrnjene prošnje.

§ 111.

Čim zve zemljiškoknjižno sodišče, da je postal odlok, s katerim se je zavrnila katera izmed prošelj, navedenih v § 109., z opustitvijo rekurza pravnomočen, izbriše po službeni dolžnosti zaznambo zavrjnene prošnje ter obvesti o tem udeležence.

Četrti odsek.

O izvrševanju vpisov.

§ 112.

(*) Vpis v zemljiško knjigo se sme izvršiti samo po pismenem nalogu zemljiškoknjižnega sodišča in ne drugače nego po vsebini tega naloga.

(*) Ako se pokaže po stanju zemljiške knjige, da se nalog ne da izvršiti, se sme popraviti izdani nalog samo z novim nalogom zemljiškoknjižnega sodišča.

§ 113.

(*) Vsak vpis (§ 8.) mora obsegati razen označbe, kakšne vrste je, še dan, mesec, leto in številko, pod katero je prispela na zemljiškoknjižno sodišče prošnja, ki se zaradi nje vrši vpis.

(*) Ako je prispelo na zemljiškoknjižno sodišče istočasno več prošelj, ki se nanašajo na isto zemljiškoknjižno telo, se zaznamijo pri vsakem vpisu, izvršenem zaradi teh prošelj, številke istočasno prispelih prošelj z dostavkom, da so prispеле te prošnje istočasno.

§ 114.

(*) V zemljiški knjigi se ne sme nič radirati niti kako drugače narediti nečitno.

(*) Ako se je storil ob vpisovanju pogrešek ter se opazi še med vpisovanjem, ga je popraviti brez naloga zemljiškoknjižnega sodišča.

(*) Pogrešek, ki se opazi šele po izvršenem vpisu, pa se sme popraviti samo po nalogu zemljiškoknjižnega sodišča, a to mora zaslišati udeležence, če bi utegnil imeti pogrešek pravno posledico. Uvedba tega postopka se zaznami na listu, na katerem se je izvršil pogrešni vpis. Ta zaznamka ima ta učinek, da poznejši vpisi ne ovirajo poprave pogreška. Ko postane sklep o popravi pogreška pravnomočen, se zaznamba po službeni dolžnosti briše.

§ 115.

(*) Na izvirno listino, na katere podstavi se je vpis izvršil, se postavi potrdilo o izvršenem vpisu.

(*) V tem potrdilu, na katero se mora pritisniti službeni pečat, je treba navesti sodno odločbo, s katero je bil vpis odrejen, in zemljiškoknjižni vložek, v katerem se je vpis izvršil.

(*) Ako se je izvršil vpis na podstavi več listin, ki so med seboj v zvezi, se postavi potrdilo na ono listino, iz katere neposredno izvira pravica vpisane osebe (§§ 22. in 28.).

Peti odsek.

O skupnih hipotekah.

1. Določanje glavnega vložka.

§ 116.

(*) Ob skupnih hipotekah (§ 15.), ki nastanejo z vpisom v razne zemljiškoknjižne vložke, je treba označiti

en vložek za glavni vložek, ostale vložke pa za sovložke. Ako take označbe ni, se smatra za glavni vložek oni, ki je naveden v prošnji na prvem mestu.

(*) Ako je zaproseno, da bi se raztegnila hipoteka, ki že jamči za isto terjatev, še tudi na druge zemljiškoknjižne vložke, je postopati s prvotno obremenjenim vložkom kot z glavnim vložkom.

(*) V glavnem vložku je opozoriti z zaznambo na sovložke, v vsakem sovložku pa na glavni vložek.

2. Prijavljanje in vpisovanje skupnih hipotek.

§ 117.

(*) Ako zaprosi upnik za raztegnitev zastavne pravice, ki jamči za njegovo terjatev, mora prijaviti hipoteko, ki že obstoji za to terjatev, v svrhu, da se zaznami skupna zastavljenost.

(*) Škodo, ki nastane zbog tega, ker se že obstoječa hipoteka zamolči, trpi upnik.

(*) Ako je zaznamba skupne zastavljenosti iz kakršnegakoli razloga izostala, sme zaprositi hipotekarni dolžnik, da se ta zaznamba izvrši. S tem povzročene stroške mora povrniti upnik, če je glede tega česa kriv.

(*) Ako zapazi zemljiškoknjižno sodišče, ko dovoli vknjižbo ali predznambo zastavne pravice za kakšno terjatev, da je zastavna pravica za to terjatev že vpisana v njegovih knjigah ali v knjigih drugega zemljiškoknjižnega sodišča, se mora na to ozirati po službeni dolžnosti in smatrati vložek, v katerem je zastavna pravica vpisana, za glavni vložek ter o tem obvestiti ona zemljiškoknjižna sodišča, ki je v njih knjigah terjatev že vpisana.

§ 118.

(*) Vpis skupne hipoteke pri več zemljiškoknjižnih sodiščih se sme zahtevati s priložitvijo izvornih listin ali overjenih prepisov (§ 98.) istočasno pri posameznih zemljiškoknjižnih sodiščih ali pa zahtevati z eno samo prošnjo.

(*) V prvem primeru je treba omeniti v vsaki prošnji glavni vložek in vse sovložke.

(*) V drugem primeru se mora vložiti prošnja na onem zemljiškoknjižnem sodišču, pri katerem naj bi se vodil glavni vložek, in tudi označiti red, po katerem naj se pošlje prošnja v rešitev ostalim zemljiškoknjižnim sodiščem.

§ 119.

(*) Ako mora sodelovati ob prvotnem ali poznejšem vpisovanju skupne hipoteke več zemljiškoknjižnih sodišč, odloči vsako izmed njih glede hipotekarnih predmetov, ki so v njegovih knjigah, samostavno o vprašanju vknjižbe ali predznanbe zastavne pravice ter priobči odločbo onemu zemljiškoknjižnemu sodišču, pri katerem je glavni vložek.

(*) Rekurz zoper vsakega teh odlokov se mora vložiti pri onem zemljiškoknjižnem sodišču, ki je izdalo odlok.

(*) Ako se zbog rekurza razveljavi in izbriše vknjižba ali predznamba, ki jo je dovolilo zemljiškoknjižno sodišče v sovložkih, se priobči ta izbriž zemljiškoknjižnemu sodišču glavnega vložka, da ga zaznami.

§ 120.

Za vrstni red skupne hipoteke je odločilen pri vsakem hipotekarnem predmetu trenutek, ko je prispela prošnja za dovolitev vpisa na zemljiškoknjižno sodišče, v čigar knjigah je bil vpis izvršen.

3. Vpisi izprememb v glavnem vložku.

§ 121.

(¹) Vse zemljiškoknjižne prošnje glede zastavne pravice, ki se drži skupno več vložkov, se morajo vložiti pri onem zemljiškoknjižnem sodišču, pri katerem se vodi glavni vložek; presoja pa se po stanju tega vložka.

(²) Ako bi se vložila prošnja na drugem zemljiškoknjižnem sodišču, se vrne z navodilom, da jo je treba vložiti na zemljiškoknjižnem sodišču glavnega vložka.

§ 122.

(¹) Vse izpremembe, ki naj se izvrše na skupni zastavni pravici s prenosom, omejitvijo, obremenitvijo, izbrisom ali kako drugače, se vpišejo samo v glavnem vložku.

(²) Vpis izprememb v glavnem vložku velja pravno prav tako, kakor bi se bil izvršil v vseh že obstoječih ali bodočih sovložkih; toda delni ali popolni izbris skupne hipoteke se mora zaznamiti glede vseh hipotekarnih predmetov tudi v vseh sovložkih, izbris zastavne pravice glede posameznih sovložkov pa tudi v teh vložkih.

§ 123.

(¹) Ako se izbriše zastavna pravica glede hipotekarnega predmeta, vpisanega v glavnem vložku, se izbrišejo v tem vložku tudi vsi nadaljnji vpisi, izvršeni na njem, ter se prenesejo v enega izmed sovložkov istega zemljiškoknjižnega sodišča, in s tem vložkom je postopati potem kakor z glavnim vložkom, kolikor skupna hipoteka še obstoji.

(²) Ako v knjigah tega zemljiškoknjižnega sodišča ni sovložka, odredi to sodišče, kolikor ni kakšne izjave hipotekarnega upnika, s katerim sovložkom je postopati odslej kakor z glavnim vložkom, ter pošlje po službeni dolžnosti zemljiškoknjižnemu sodišču novega glavnega vložka overjene prepise vpisov, ki so v glavni knjigi, kakor tudi overjene prepise listin, ki se nanašajo nanje.

(³) Pretvoritev sovložka v glavni vložek se priobči zemljiškoknjižnim sodiščem vseh sovložkov ter se zaznamo po službeni dolžnosti pri vsakem še obstoječem sovložku.

§ 124.

(¹) Zemljiškoknjižnemu sodišču, na katero preide voditev glavnega vložka, se pošljejo one zemljiškoknjižne prošnje, ki jih ni moči več rešiti zato, ker se je zastavna pravica v glavnem vložku že izbrisala, in o tem se obvestijo prosilci.

(²) Medsebojni vrstni red teh prošenj se določa po trenutku, v katerem so prispеле na zemljiškoknjižno sodišče prejšnjega glavnega vložka.

4. Tožba za opravičbo.

§ 125.

(¹) Da se opraviči predznamba zastavne pravice, ki jamči za isto terjatev skupno pri raznih zemljiškoknjižnih sodiščih, je treba samo ene tožbe za opravičbo,

(²) Tožba za opravičbo se mora vložiti ali na sodišču, kjer ima hipotekarni dolžnik občno podsodnost, ali pa na onem sodišču, ki je realna instanca glede enega izmed hipotekarnih predmetov, na katerih je bila predznamba dovoljena.

5. Zemljiškoknjižni izpiski.

§ 126.

V zemljiškoknjižnih izpiskih iz takih vložkov, ki se vodijo z ozirom na skupno hipoteko kot sovložki, je treba napotiti na glavni vložek in pripomniti, da so izpremembe, ki so se izvršile na skupno vpisani zastavni pravici, vpisane samo v glavnem vložku.

6. Prehodna določba.

§ 127.

(¹) Ako naj se vršé glede skupne hipoteke, ki je bila izposlovana v raznih zemljiškoknjižnih vložkih, preden zadobi ta zakon moč, nadaljnji vpisi, mora biti označen v prošnji za nov vpis oni vložek, ki ga je voditi kot glavni vložek.

(²) V ta vložek se morajo prenesti vsi vpisi, ki so se izvršili po ustanovitvi skupne hipoteke glede nje v drugih vložkih. Ta prenos se zaznamo v ostalih vložkih, s katerimi je postopati odslej kakor s sovložki, in tam se označi glavni vložek.

Šesti odsek.

O amortizaciji starih hipotekarnih terjatev.

§ 128.

Hipotekarni dolžnik sme zaprositi pri zemljiškoknjižnem sodišču, da se uvede postopek za amortizacijo hipotekarne terjatve, če so izpolnjeni vsi nastopni pogoji: 1. da je minilo najmanj trideset let, odkar se je vknjižila hipotekarna terjatev, če pa je kaj nadaljnjih vpisov, ki se nanašajo nanjo, od poslednjega teh vpisov; 2. da ni moči izslediti ne onih, ki jih je smatrati po vpisih za upravičence, ne njih dedičev ne naslednikov, in 3. da se v tem času niso dvignile ne glavnica ne obresti ter se tudi pravica ni uveljavljala kako drugače.

§ 129.

Prosilec mora navesti v prošnji razloge, zakaj zahteva amortizacijo. Ako spozna zemljiškoknjižno sodišče, da je prošnji ugoditi, pozove z oklicem vse one, ki imajo zahtevke glede hipotekarne terjatve, naj jih prijavijo.

§ 130.

(¹) V oklicu je treba točno označiti vknjižbo z vseni vpisi, ki se nanašajo nanjo, ter določiti rok enega leta za prijavo zahtevkov, poleg tega pa navesti tudi poslednji koledarski dan, ki se približno določi z ozirom na objavo oklica.

(²) Oklic se nabije na sodišču in se uvrsti enkrat v Službeni list, določen za sodne razglase. Zemljiškoknjižnemu sodišču je dano na voljo, uvrstiti oklic tudi v druge domače ali inozemske novine.

§ 131.

(¹) Ako se prijavi kakšen zahtevek v oklicnem roku, se obvesti o tem prosilec amortizacije, udeleženci pa smejo pravdoma izposlovati odločbo o zahtevku.

(²) Ako pa je iztekel oklicni rok brez uspeha, dovoli zemljiškoknjižno sodišče na prošilčevo zahtevanje z odlokom amortizacijo vknjižbe kakor tudi vpisov, ki se nanašajo na to vknjižbo, in obenem tudi njih izbris.

Sedmi odsek.

O vročanju.

§ 132.

V vsakem odloku je označiti osebe in oblastva, ki naj se jim vroči odlok; nadalje se mora navesti, komu naj se z odlokom vred vroči kakšna listina.

§ 133.

(¹) O rešitvah, izdanih o zemljiškoknjižnih prošnjah, se morajo obvestiti poleg prosilca po službeni dolžnosti nastopne osebe:

1. oni, na čigar lastnini se pridobi knjižna pravica ali čigar knjižne pravice se odstopajo, obremenjajo, omejujejo ali razveljavljajo, kakor tudi oni, zoper katerega se je izvršila zemljiškoknjižna zaznamba;

2. če se dovoli popolni ali delni izbris kakega vpisa, se vroči odlok tudi vsem onim, glede katerih je na vpisani pravici kaj nadaljnjih vknjižb ali predznamb;

3. odloki o vknjižbi ali predznambi, s katerimi se zastavljajo ali odstopajo že vpisane pravice tretjih oseb, se vroče tudi lastniku dobra;

4. ako je izposlovan vpis zoper pooblastilca na prošnjo njegovega pooblaščenca, se vroči odlok pooblastilcu, kolikor se ne izkaže pooblastitev s pooblastilom, ki ustreza pogojem § 36.;

5. o vsakem odpisu in pripisu glede zemljišča se obvesti tudi oblastvo, ki vodi kataster;

6. odloki o vknjižbi ali predznambi lastništva se vroče tudi zastavnemu upniku, ki je vpisan na prvem mestu.

(²) Posebni zakoni in uredbe določajo, koliko se morajo vročati zemljiškoknjižne rešitve še tudi drugim oblastvom.

§ 134.

(¹) Vročanje osebam, označenim v § 133., št. 1. do 4., se vrši po predpisih civilnega pravnega postopnika o vročanju v lastne roke.

(²) O izvršeni vročitvi se mora izdati posebno potrdilo. (prejemnica).

(³) Izvirne listine se vrnejo onemu, ki jih je predložil, kolikor ni zaproseno, da se odredi kaj drugega.

(⁴) Zemljiškoknjižna sodišča morajo skrbeti za to, da se vročajo odloki v zemljiškoknjižnih stvareh hitro in pravilno.

§ 135.

Činjenica, da se vročitev ni izvršila redno ali sploh ne, ne daje pravice, izpodbijati veljavnost knjižnega vpisa. Oni, ki izvajajo iz knjižnega vpisa zase pravice ali oprostitve od obveznosti, ni dolžen dokazati, da je bila vročitev izvršena.

Osmi odsek.

O rekurzu.

1. Vložitev rekurza.

§ 136.

(¹) Zbog opozoritve ne sme zemljiškoknjižno sodišče samo izpremeniti svojih zemljiškoknjižnih odlokov. Zoper nje je dopustno edino pravno sredstvo rekurza.

(²) V rekurzu se ne morejo podajati nove navedbe niti prilagati nove listine.

(³) Rekurze je treba vlagati vedno na sodišču prve stopnje. Pri zbornih sodiščih se smejo predajati samo pismeno, pri okrajnih sodiščih pa se smejo podajati tudi na sodni zapisnik.

(⁴) Pismenim rekurzom je treba prilagati rubrike, potrebne za obvestitev udeležencev.

(⁵) Rekurz, ki se vloži neposredno na sodišču druge ali tretje stopnje, se mora odbiti.

(⁶) Pritožbe zbog zavlačevanja se smejo vlagati neposredno na višjih sodiščih.

§ 137.

(¹) Rok za rekurz znaša ob vročitvah v naši državi trideset dni, ob vročitvah v evropskem inozemstvu, razen Islandije in Faröerskih otokov, šestdeset dni, ob vročitvah v inozemstvu zunaj Evrope kakor tudi v Islandiji in na Faröerskih otokih pa devetdeset dni (§ 91).

(²) Zakasnele rekurze odbije takoj sodišče prve stopnje, najsi zaznamba nepovoljnega odloka, vpisana v zemljiški knjigi, še ni izbrisana.

§ 138.

Rekurzi, vloženi pravočasno, se morajo predložiti s spisi, potrebnimi za rešitev, sodišču druge stopnje, da samo odloči o njih, ali če je naperjen rekurz zoper rešitev sodišča druge stopnje, da jih pošlje sodišču tretje stopnje. O tem se obvestijo one osebe, ki jim je bil izpodbijani odlok vročen. Onega, ki je rekurz vložil, ni treba obvesčati.

§ 139.

(¹) Ako je naperjen rekurz zoper dovolitev vknjižbe ali predznambe, se zaznami v zemljiški knjigi. Zaznamba se izbriše, če se rekurz zavrne.

(²) Ta zaznamba kakor tudi izbris se izvrši po službeni dolžnosti.

§ 140.

(¹) Ko sodišče druge stopnje zavrne rekurz, ni dopusten nadaljnji rekurz; če se pa tak rekurz vendarle vložil, ga odbije sodišče prve stopnje.

(²) Ako pa se rekurzu ugodil, se sme vložiti zoper to rekurz na sodišču tretje stopnje; pri tem pa je treba paziti na določbe §§ 136. in 139.

(³) Ako se odlok, zoper katerega je rekurz naperjen, izpremeni ali iz bistveno drugih razlogov potrdi, je dodati rešitvi o rekurzu tudi razloge, iz katerih se je izdala ta odločba.

2. Učinek rešitve o rekurzu.

§ 141.

Ako se z rešitvijo, s katero se rekurz zavrne, pordri odlok, s katerim je bila prošnja zavrnjena, se odredi po službeni dolžnosti, da se izbriše zaznamba odloka v zemljiški knjigi in da je udeležence obvestiti o tem.

§ 142.

Ako pa je sodišče druge stopnje ugodilo kateri izmed prošenj, navedenih v § 109., ki jo je sodišče prve stopnje zavrnilo, se vpiše dovolitev v zemljiško knjigo. Glede učinka tega vpisa je smatrati, kakor bi bil vpis izvršen ob času, ko je bila vložena prva prošnja.

§ 143.

(¹) Ako sodišče druge stopnje razveljavi izbris, ki ga je dovolilo sodišče prve stopnje, se vzpostavi izbrisana vknjižba ali izbrisana predznamba.

(2) Ako pa sodišče druge stopnje zavrne katero drugo izmed prošenj, navedenih v § 109., ki ji je ugodilo sodišče prve stopnje, se zaznami ta naredba v zemljiški knjigi, toda vpisana pravica se ne izbriše, dokler se ne izreče odločba tretje stopnje ali dokler ni iztekel rok za vložitev rekurza zoper naredbo sodišča druge stopnje. Ako sodišče tretje stopnje potrdi odločbo prve stopnje, se izbriše zaznamba, ki jo je povzročil rekurz. Če pa sodišče tretje stopnje potrdi naredbo druge stopnje, s katero se je odločba prve stopnje izpremenila, ali če se rekurz zoper naredbo druge stopnje ni vložil pravočasno, se vknjižena ali predznamljena pravica izbriše.

Četrto poglavje.

Prehodne in sklepne določbe.

§ 144.

Odredba tega zakona, po kateri se sme izvršiti vknjižba na podstavi zasebnih listin samo takrat, kadar so podpisi na njih overjeni od sodišča ali javnega notarja, se ne uporablja na listine, ki so bile napravljene preden stopi ta zakon v veljavo, kolikor ni taka odredba v posameznih pravnih območjih že veljala ob času, ko je bila listina napravljena.

§ 145.

(¹) Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih novinah«, obvezno moč pa zadobi v onih pravnih območjih, kjer so zemljiške knjige že osnovane, po preteku šestih mesecev od dne razglasitve, in sicer glede vseh javnih knjig, ki se vodijo o pridobivanju, omejevanju in razveljavljanju stvarnih pravic na nepremičnih dobrih, vpisanih v teh knjigah.

(²) Kolikor se osnujejo zemljiške ali rudniške knjige nanovo po določbah zakona o notranji ureditvi, osnavljanju in popravljanju zemljiških knjig, začne veljati ta zakon glede vsake posamezne novoosnovane zemljiške ali rudniške knjige z dnem, ko se otvori dotična knjiga (§ 86. zakona o notranji ureditvi, osnavljanju in popravljanju zemljiških knjig).

(³) Od dne, ko zadobi ta zakon moč, prestatenejo veljati vsi pravni predpisi, ki se nanašajo na predmete tega zakona, kolikor so ti predmeti urejeni s tem zakonom.

(⁴) Kolikor veljajo glede posebnih vrst javnih knjig (kakor n. pr. glede rudniških knjig, zemljiških železniških knjig) posebni predpisi, se je treba držati tudi teh posebnih predpisov.

§ 146.

(¹) Določbe §§ 30. do 35. se ne uporabljajo na odstope prvenstva, ki so bili vpisani, preden zadobi ta zakon moč; toda v območju višjih deželnih sodišč v Ljubljani in Splitu ostane v veljavi § 51., prvi odstavek, cesarske naredbe z dne 19. marca 1916., drž. zak. št. 69. Prav tako ostanejo v tem območju v veljavi določbe §§ 33. do 43. navedene cesarske naredbe.

(²) Dokler ne zadobi moči enotni zakon o zemljiško-knjižnih delitvah, odpisih in pripisih (§ 81.), veljajo v tem pogledu do sedanji predpisi, kolikor ne nasprotujejo temu zakonu.

§ 147.

Minister pravde in minister za finance se pooblaščata, predpisati vse pravilnike in vsa navodila, ki jih je treba za izvrševanje tega zakona.

V Niški banji, dne 18. maja 1930.;

št. 53.668.

Aleksander s. r.

minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvdar državnega pečata,
minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Zivković s. r.

Banove uredbe.

2.

Na podstavi §§ 19., 27. in t. 4. in 6. § 41., zakona o banški upravi in §§ 27., 28. in 31. zakona o bolnicah predpisujem

Pravilnik

o ustanovitvi, sestavi in upravljanju gradbenih fondov javnih bolnic v področju Dravske banovine.

§ .

Ustanavljajo se gradbeni fondi za banovinske ter za zakladne bolnice v upravi Dravske banovine, in sicer:

a) za banovinsko splošno bolnico v Ljubljani, banovinsko bolnico za ženske bolezni v Ljubljani, za bolnice za duševne bolezni na Studencu-Ljubliana in za Novo Celje pri upravah teh bolnic;

- b) pri upravi splošne bolnice v Mariboru za zakladno splošno bolnico v Mariboru;
- c) pri upravi javne bolnice v Celju za zakladno javno bolnico v Celju;
- č) pri upravi javne bolnice v Slovenjgradu za zakladno javno bolnico v Slovenjgradu;
- d) pri upravi javne bolnice v Murski Soboti za zakladno javno bolnico v Murski Soboti;
- e) pri upravi javne bolnice v Ptujju za zakladno javno bolnico v Ptujju in za banovinsko hiralnico v Ptujju.

Nadaljnji gradbeni fondii pri ostalih zdravstvenih zavodih banovine se ustanavljajo v primeru potrebe po odločbi bana in se upravljajo po določilih tega pravilnika.

§ 2.

Namen gradbenih fondov je zagotoviti:

- a) denarna sredstva za amortizacijo investicijskih posojil, ki so jih bolnice s privoljenjem nadzorstvenih oblasti in z jamstvom banske uprave že najele ali pa jih bodo še najele za razširjenje in povečanje bolnic;
- b) odkup zemljišč in posestev za nove zgradbe in razširjenje obstoječih bolnic; in
- c) končno kapital za zgradbo, ureditev ter opremo novih in povečanih, že obstoječih bolnic.

§ 3.

V gradbeni fond se stekajo sledeča denarna sredstva:

1. prispevki države za zgradbo in ureditev novih bolnic in novih objektov pri že obstoječih bolnicah v zmislu §§ 27. in 29. zakona o bolnicah;
2. prispevki banovine v iste namene po §§ 27. in 28. zakona o bolnicah;
3. prispevki občin v iste namene po §§ 27., 28. in 32. zakona o bolnicah;
4. do 20% dohodkov bolnici vplačanih oskrbnin in pristojbin. Višino odstotka določa ban za vsak zavod posebej in za pol leta naprej;
5. vsi dohodki bolnic, ki izvirajo iz prodaje neuporabnih in odpadlih inventarnih predmetov, raznih drugih odpadkov in neuporabnega materiala, priznavalne najemnine in obresti morebitnih, že obstoječih fondov, namenjenih za opremo pri bolnici;
6. izkupila za prodane objekte in zemljišča bolnic;
7. denarne kazni bolničnih uslužbencev;
8. darila, volila, čisti donosi zbirk in javnih prireditvev v prid zgradbam in povečanjem bolnic;
9. obresti naložene imovine gradbenega fonda;
10. nepotrošeni denarni prebitki bolnic ob zaključku vsakokratnega proračunskega leta;
11. obresti plodonosno naloženih investicijskih posojil, ako slednjih ni bilo mogoče takoj uporabiti za izravnavo že likvidnih računov za namene, za katere se je posojilo najelo.

§ 4.

Fonde upravljajo uprave bolnic skladno z določili zakona o državnem računovodstvu in pod nadzorstvom banske uprave.

§ 5.

Denarna sredstva gradbenih fondov se obrestonosno nalagajo pri banovinskih hranilnicah v Ljubljani, Mariboru in Celju po teritorialni pripadnosti zavoda.

§ 6.

Uprava bolnice vodi za dohodke in izdatke gradbenega fonda poseben blagajnični dnevnik, ki se letno zaključuje.

§ 7.

Banska uprava vodi evidenco o gradbenih fondih. V ta namen morajo uprave bolnic, ki upravljajo gradbene fonde, predlagati mesečno banski upravi, oddelku za socialno politiko in narodno zdravje, izpiske dohodkov in izdatkov iz blagajničnega dnevnika, ostvarjenih v preteklem mesecu. Ob zaključku proračunskega leta predlože uprave bolnic letni obračun gradbenega fonda banski upravi v pregled in odobritev ter prenesejo morebitni saldo dohodkov na novo proračunsko leto.

§ 8.

Uprave bolnic odvajajo mesečno ob zaključku mesečnega blagajničnega dnevnika prispevke h gradbenem fondu, izvirajoče iz točk 4., 5., 6., 7. in 8. § 3. tega pravilnika, prispevke iz točk 1., 2., 19. in 11. v času realiziranja teh dohodkov, iz točke 10. pa ob zaključku proračunskega leta, na konto gradbenega fonda oni hranilnici Dravske banovine, pri kateri je ta fond naložen.

Zadevnim členom blagajničnega dnevnika bolnice je priložiti pregledni seznam odvedenih prispevkov, detajliran po točkah 1. do 11. § 3. tega pravilnika, in potrdilo banovinske hranilnice o izvršenem pologu zneskov, kopijo teh prilog po dnevniku fonda.

§ 9.

Izvemši zapadle amortizacijske obroke in obresti za najeta investicijska posojila, katere izplačuje uprava bolnic brez nadaljnega postopka, se smejo vsa druga izplačila na račun gradbenih fondov izvrševati samo po predhodni odredbi banske uprave na osnovi izvršenega pregleda računov s strani stvarno pristojnih oddelkov banske uprave.

§ 10.

Nedopustno je uporabljati denarna sredstva gradbenega fonda za stroške nadzorstva gradbenih komisij in za druge osebne izdatke, bodisi da so v zvezi z novo gradnjo ali razširjenjem bolnic ali pa z upravljanjem gradbenega fonda.

§ 11.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem 1. aprila 1931.

V Ljubljani, dne 24. decembra 1930.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine.

VI. No. 23.786.

Ban:
Dr. Marušič, l. r.